

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Den Danske Rim-Krönike

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 571. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1834_539-txt-shoot-idm606.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Det bør hver Konning at have for Sædd:
Beskærme sit Rige og holde Fred,
Og vide og giøre sin Almue Gavn,
For hvilken han bær sit Konge-Navn.
Jeg veed af mig selv kun som en Knøs,
Der var baade fader og moderløs,
De Danske dog sagde i Lys og Løn,
Jeg var de forrige Kongers Søn,
Og skulde kun slægte den Bedste paa:
Kong *Dan*, som blev med Æren graa,
Og graa er jeg blevet nu som han,
Og fik min Deel uden Rov og Ran,
Ja, immer det godt hos mig forslog,
Hvorvel jeg hellere gav end tog.
Jeg førde kun Krig for Lande-Fred,
Den eneste, Folk kan vinde ved.
Jeg elsked mit Riges gode Mænd,
Og elsket jeg var af dem igien,
Men Fattig-Folk havde jeg ogsaa kiær
Og trøsted og hjalp dem hver især,
For af den Rigdom, en Konge har,
Ei mindst er Mildhed og gode Svar!
Thi roste mig Bonden bag sin Plov,
For al Upligt kaldte jeg Ulov;
Mig roste og Kvinden ved sin Teen,
For jeg var ikke af Stok og Steen;
Mig roste selv Fangen i Taarnet sad,
For jeg bar ei til den Usle Had;
572 Mig lasted kun Trælle, som jeg gav frie,
Og basted igien for Skielmeri!
Mit Mester-Stykke i Ungdoms-Aar,
Da Flest kun lyster at bede Raa'r,
Det var at med Bælte mit jeg bandt
En Bjørn, som her jeg i Skoven fandt,
Han var saa glubsk, at det var en Gru,
Thi rose mig alle Smaabørn endnu!